

2. LICZNY (2) *ai*

liczny (1), **licny** (1); *liczny SienLek*; *licny FalZioł*.

sg m D licn(e)mu (1). ◇ pl A subst liczn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „lice” ‘twarz’; znajdujący się na twarzy (2) : Też żyły ktore łą w łązygi zacięte/ łą bardzo pomoczne naprzeciw trędomi, á zwłazcza licznemu ktori ze wżego ciała na wierzch ku liczu płynie. FalZioł V 58; Czárnuchá z octem wierciána/ łąży na wżelákie liczne krofty SienLek 79v.

Synonim: twarzny.

Cf LICOWY, MLEKOLICZNY

MP